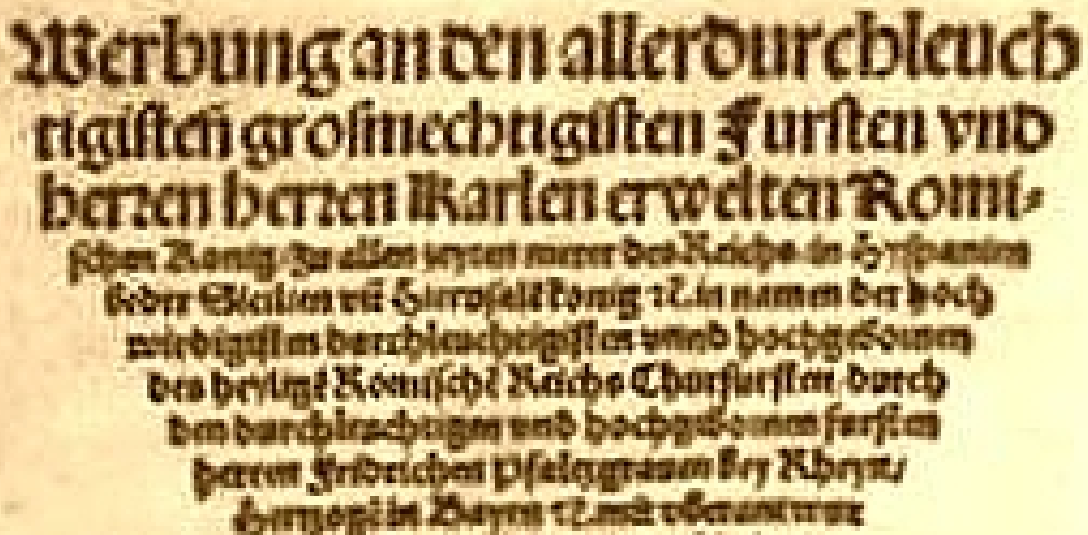

El palau imperial de sa Majestat Carles I

Autor: Josep Barba Raventós
Data de publicació: 01-05-2010

El darrer novembre, en el marc de la celebració del 9è Simposi de la Descoberta Catalana d'Amèrica a Arenys de Munt, organitzat per l'Institut Nova Història de l'historiador Jordi Bilbeny, vaig presentar la vídeoponència "Barcelona Capital de l'Imperi Universal Català". Prèviament havia matisat als oients que Barcelona era la capital dels regnes d'Espanya i de l'Imperi i que el Palau Imperial era a Molins de Rei. Com Versalles és a París. Pot semblar exagerat, però és la veritat.

Un escriptor de viatges per la Europa del segle XVIII, al seu pas per Catalunya, es meravella de Molins de Rei i la vall del Llobregat, i troba aquesta tan bonica que la compara amb els Camps Elisis de París. Certament, la industrialització del Llobregat i sobretot les pedreres i cimiteres que l'han destrossada, no ens ajuden gaire a percebre aquest passat gloriós. Els ferrers i el molins medievals per moldre gra van portar la riquesa i l'esplendor, i es fa evident que els molins gegants per triturar pedra i les fàbriques actuals impedeixen qualsevol comparació amb els jardins de Versalles.

Barcelona era la capital dels regnes d'Espanya quan la pesta arribà a la ciutat l'any 1519. Carles I es va instal·lar amb la Cort a Molins de Rei i durant el mes de novembre va rebre, al Palau de Molins de Rei, la Diadema Imperial dels Electors de mans de Frederic, comte Palatí, en representació dels prínceps electors. Segons tots els historiadors, es tracta d'un dels moments més importants i transcendents a la vida de l'Emperador més gran que hi havia hagut mai en la història del món; per això se'l batejà com a l'Emperador Carles el Màxim. El tractament d'Altesa com a rei no el distingia d'altres reis, motiu pel qual va ordenar que li donessin el tractament de Sa Majestat per considerar-se el rei de reis.

Cercant imatges al Google per fer el vídeo de la ponència, trobava repetidament el «Palacio de Carlos V». Em

sorprengué, donat que Carles I tenia una Cort itinerant i no es va establir mai a cap ciutat. És clar que també es pot entendre que en una cort itinerant, el Palau Imperial també és itinerant. Vaig voler saber on era aquest palau i què s'hi havia celebrat. Es tracta del «Palacio del Emperador Carlos V de Granada». Es troba dins del recinte de l'Alhambra de Granada i és molt visitat. El més curiós del cas és que Carles no hi va estar mai. D'acord que ells són espavilats i són capaços de vendre el que no existeix. Però, i nosaltres, què fem? Quin impediment hi ha per fer vídeos del Palau Imperial de Carles I a Molins de Rei per la Televisió de Molins?

Als darrers anys hem apostat per la indústria que embruta, i hem donat l'esquena a la nova indústria turística que tan bons rendiments ha donat a la resta del territori català. El turisme força a embellir i a conservar els espais naturals i històrics. Sobta que una vila reial que ha estat durant segles centre d'hostes i fondes, no hagi sabut posar-se al dia i adaptar-se a la nova realitat de la demanda turística. Malgrat hàgim devastat els espais naturals, tot és recuperable si hi ha una veritable voluntat d'esmena. Recuperar i conservar el que queda dels nostres monuments històrics és possible. Conèixer i difondre la nostra història amagada i la nostra cultura censurada, és decisió nostra.

Per cert, el Palau de Versalles mai no va acollir un Emperador més gran que el que va ser proclamat Emperador al Palau de Molins de Rei. Maximilià de Transilvània va ser l'encarregat de confeccionar una obra on es recullen documents relacionats amb la proclamació de Carles I. A la portada del llibre s'escriu:

«PRINCIPUM ELECTORUM 'Legatio ad Carolum Regem Hispaniarum', decretum Electoris ad Romanum Imperium ei insinuans; qua functus est Fridericus Comes Palatinus in Molendino Regio Anno 1519. dicente Bernhardo Wurmsero I.C. Cum responsiva eiusdem Regis, Electi Caesaris, per Mercurium Albonensem de Gattinaria Cancellarium».

L'obra conté una exaltació de l'Emperador seguida pel Decret de Proclamació dels prínceps alemanys, la resposta del Gran Canceller Gattinara en nom de l'Emperador, la carta de l'Emperador agraït el nomenament i la carta del Papa a l'Emperador expressant la seva alegria pel nomenament. Són documents redactats amb el més pur esperit renaixentista, en els quals hi ha nombroses referències a l'antiguitat i als autors clàssics, en un intent d'establir una continuïtat entre el nou Emperador i el món clàssic.

Del llibre, se'n va imprimir una primera edició en llatí. Una segona edició en alemany va ser editada a Nuremberg el 19 d'abril de 1520 i encara es pot comprar un exemplar original d'aquesta segona edició en una llibreria de Barcelona al preu de 5.500 euros.

Josep Barba Raventós
www.moliners.com